

■ Energia care adâncește sărăcia: România, pe primul loc în Europa la factura care doare **PAGINA 3**

■ Goldman Sachs: Valoarea IPO-urilor din SUA, estimată să crească de patru ori în 2026, până la 160 miliarde dolari **PAGINA 4**

■ Studiu: Diferențele dintre creierul fetelor și cel al băieților apar încă din viața intrauterină **PAGINA 10**

■ Reuters: Scăderea acțiunilor companiilor de software ridică semne de întrebare privind impactul AI asupra piețelor **PAGINA 11**

GRAM AUR = 689,9950 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,5599 RON

EURO = 5,0934 RON

DOLAR = 4,2955 RON

Cele mai mari riscuri ale lumii - astăzi vs. următorul deceniu

● Confruntarea geoeconomică este cel mai presant risc global pe termen scurt, potrivit Forumului Economic Mondial ● Fenomenele meteorologice extreme vor fi principalul risc peste un deceniu, pe măsură ce dezastrele climatice devin mai frecvente și mai severe

De la tensiunile dintre SUA și China până la conflictul din Orientul Mijlociu, instabilitatea geopolitică este în creștere.

Aceste presiuni remodelează prioritățile globale în materie de risc, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, conform visulcapitalist.com, care menționează că acestea nu doar pun presiune pe comerț, investiții și lanțuri de aprovizionare, ci rescriu și strategiile de securitate națională.

Sursa citează prezintă principalele riscuri globale atât acum, cât și peste zece ani, în baza Raportului privind riscurile globale din 2026, lansat de Forumul Economic Mondial, care a chestionat peste 1.300 de experți și factori de decizie politică la nivel mondial.

Cele mai mari riscuri pe termen scurt

Conform raportului, cel mai mare risc cu care se confruntă economia globală în următorii doi ani este confruntarea geoeconomică. Aceasta a ajuns pe primul loc în clasament de pe locul al nouălea anul trecut. Următoarele riscuri sunt dezinformarea și polarizarea societății. Dezinformarea se interconectează cu ri-

surile generate de rezultatele negative ale tehnologiilor de inteligență artificială, iar pe măsură ce agenții de inteligență artificială devin mai buni în imitarea comportamentului uman, aceștia pot fi folosiți din ce în ce mai mult pentru modela - și sărșorșona - opinia publică. În ce privește polarizarea societății, aceasta amenință și mai mult stabilitatea democratică. În SUA, spre exemplu, 11% din populație s-a identificat ca fiind de extremă dreapta în 2025, în timp ce 9% era de extremă stângă, conform sursei menționate. În plus, multe țări europene au prezentat grade mai ridicate de polarizare.

Urmează, în clasamentul riscurilor actuale, fenomenele meteorologice extreme, conflictele armate între state, insecuritatea cibernetică, inegalitatea, erodarea drepturilor omului și/sau a libertăților civice, poluarea, migrația sau strămutarea involuntară.

Cele mai mari riscuri globale din următorul deceniu

Potrivit sursei citate, fenomenele meteorologice extreme reprezintă cel mai sever risc în următorii zece ani. (A.V.)

(continuare în pagina 3)

Trump atacă un sportiv olimpic

● Țintă nouă în războiul politic dus în sport

Donald Trump l-a atacat public pe schiorul acrobatic american Hunter Hess, calificându-l drept „ratat”, după ce sportivul și-a exprimat rezervele față de ideea de a reprezenta Statele Unite la Jocurile Olimpice de iarnă de la Milano-Cortina, într-un context intern marcat de tensiuni politice și sociale. Într-un mesaj publicat pe rețeaua sa, Truth Social, liderul de la Casa Albă a reacționat dur la declarațiile sportiveiului: „Schiorul olimpic american Hunter Hess, un adevărat ratat, spune că nu reprezintă țara sa la Jocurile Olimpice. Dacă este așa, nu ar fi trebuit să încerce să intre în echipă și este păcat că face parte din ea”. Trump a continuat afirmând că „este foarte dificil să susții pe cineva ca el”, transformând poziția personală a sportivului într-un nou episod al confruntării sale cu lumea sportului.

„Port un steag, nu toate deciziile politice”

Declanșările lui Hunter Hess fusese făcute cu câteva zile înainte, în cadrul unei conferințe de presă organizate în marja competiției olimpice. Sportivul vorbește, potrivit AFP, de-

spre „sentimente contradictorii” legate de reprezentarea Statelor Unite, fără a menționa explicit administrația Trump. „Este puțin dificil. Evident, se întâmplă multe lucruri care nu îmi plac, și cred că mulți oameni nu le plac”, a spus Hess.

„Faptul că port un steag nu înseamnă că reprezint tot ceea ce se întâmplă în Statele Unite”, a adăugat acesta. Declanșările au fost interpretate, în context, ca o trimitere indirectă la politicile anti-imigrație, la polarizarea internă și la tensiunile externe generate de actuala administrație.

O confruntare veche: Trump și sportivii incoerzi

Cazul Hunter Hess nu este unul izolat. De-a lungul anilor, Donald Trump a intrat în conflict deschis cu numeroși sportivi care și-au exprimat opinii critice față de politicile sale. Printre cei mai cunoscuți se numără Colin Kaepernick, fost jucător NFL, atacat repetat după ce a înghețat în timpul imnului național, în semn de protest față de violența poliției și discriminarea rasială. Trump a cerut atunci ca sportivii protestați să fie suspendați sau concediați. (O.D.)

(continuare în pagina 9)

CORRESPONDENȚĂ DIN LISABONA

Alegeri prezidențiale în Portugalia: Nebunii lor sunt mai puțin nebuni decât nebulii noștri

Antonio Seguro, candidat al Partidului Socialist, câștigătorul alegerilor prezidențiale din Portugalia. (Sursa foto: facebook / António José Seguro)

Au fost și alegerile prezidențiale din Portugalia, de unde s'nu acest editorial. A câștigat Antonio Seguro, candidatul Partidului Socialist. Victoriile lui Seguro au fost prezisă de sondaje și de cei mai mulți comentatori. Aceasta este prima diferență notabilă în raport cu alegerile din România. La noi, casele de sondaje s-au discreditat de mult. Cifrele pe care le prezintă ele sunt, în cele mai

multe cazuri, simple elucubrații. Cât de spre comentarii politici, ce să mai spun? Este clar că mulți dintre aceștia „prestează” pe bani. Nu tocmai curaj, ca de altfel ca tot ce curge prin politica de la București.

A pierdut alegerile, în Portugalia, Andre Ventura. L-am întrebat pe un prieten român din Lisabona cum stă treaba. M-a răspuns, concis: „Asta e nebunia lor... Dar nu este ca la noi, aici și nebunii lor sunt mai normali la cap decât în România!”.

Am realizat atunci că aici e problema. Și alții au „nebulii” lor. Cu sau fără ghilimele. Însă în comparație cu ai noștri, ai lor par niște abso-luți la Cambridge.

Iată cazul Portugaliei. Mărturisesc că mă informez doar ocazional despre politica portugheză. Partidul lui Ventura, numit Chega, s-a format abia în 2019, așa că nu prea știu multe și prefer să nu judec. Înțeleg că este „de Dreapta” și „populist”. La drept vorbind, asta nu mai spune multe în ziua de azi. Și înțeleg că Ventura este considerat „extremist”.

Însă ce este „extremist” în Portugalia nu seamănă cu extremii anului din cetatea lui Bucur. Ventura zice că economie el este un liberal. Poate. Mai spune că este, personal, împotriva avorturilor, dar că nu dorește să criminalizeze această practică. Cum îl face asta extremist? Mai spune și că Salazar a terorizat Portugalia. Absolut corect. Mai spune că nu este împotriva oricărei imigrații, dar că vrea blocarea imigranților din țările cu terorism islamic. Observații cum stă situația?...

(continuare în pagina 3)

Alegeri și aranjamente

Demiția forțată a președintelui Klaus Iohannis din 12 februarie 2025 nu a produs vreo resetare a sistemului politic, ci a accelerat o degradare deja vizibilă a relațiilor de încredere dintre actorii centrali ai puterii. Momentul nu a fost expresia unei strategii de succesive, ci rezultatul unei acumulări de tensiuni care au făcut imposibilă menținerea unui echilibru instituțional minim. Actorii care au impus plecarea președintelui au

reușit să dărâme un punct de sprijin, dar nu au fost capabili să construiască rapid un altul. Această incapacitate explică natura improvizată a soluției politice care a urmat.

Așa se face că tranziția spre o nouă formulă de putere nu a putut fi organizată pentru candidatul care se pregătea pentru preluarea puterii și care a și fost prepus să fie compatibil să asigure stabilitate administrativă, Ilie Bolojan, ci pentru soluția de compromis

reprezentată de Nicușor Dan. Nu a fost o alegere strategică, ci una defensivă. A fost preferată o figură care nu produce opoziții frontale, care nu obligă la re poziționări ideologice și care nu reclamă o redi stribuire reală a puterii între partide. Alegerea nu a consolidat instituția prezidențială, ci a reflectat exact slăbiciunea celor care au orchestrat schimbarea.

Instabilitatea rezultată nu este însă legată exclusiv de acest episod, ci este întreținută sistematic de funcționarea defectuoasă a majorității parlamentare. Succesiunea de

moțiuni simple, inclusiv cele îndreptate împotriva primului ministru în calitate sa de ministru al educației, indică nu vitalitatea controlului parlamentar, ci fragmentarea internă a susținerii politice. Aceste moțiuni nu urmăresc schimbarea politicilor publice, ci transmit semnale de avertizare inclusiv din interiorul coaliției și confirmă în exterior fragilitatea aranjamentului guvernamental.

La fel de relevant este recursul la asumarea răspunderii guvernului.

(continuare în pagina 11)